O pojoannickich archiwaliach na konferencji w stolicy

Napisano dnia: 2020-02-10 10:24:02

KŁODZKO / WARSZAWA. Wielokrotnie pisaliśmy o pracach badawczych prowadzonych nad średniowiecznymi dokumentami z kłodzkiego archiwum pojoannickiego, znajdującego się w kościele Jezuitów. W ich rozpoznanie, konserwację i skatalogowanie mocno zaangażował się zespół tworzony przez o. Roberta Mola, Mieczysława Kowalcze, prof. Weronikę Liszewską, dr. Jacka Tomaszewskiego, prof. Michała Kurzeja, dr Kingę Blaschke i inne osoby.

Jak poinformowała nas **Henryka Szczepanowska**, która w tym zespole odgrywa pierwszorzędną rolę, 9 marca br. w Warszawie odbędzie się konferencja naukowa, podczas której zostanie zaprezentowane bogactwo kłodzkiego archiwum. A oto, co sama na jego temat pisze:

„Średniowieczne dokumenty tzw. Archiwum Pojoannickiego są częścią zbioru archiwalnego kłodzkiego kościoła Jezuitów, udostępnionego dopiero w ostatnich latach przez parafię WNMP w Kłodzku. Dokumenty, do niedawna praktycznie nieznane, są bezcennym materiałem do badań historycznych. Naukowcy z Katedry Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego uznali zbiór dokumentów za jeden z najcenniejszych zbiorów archiwalnych, poza archiwami państwowymi, w środkowej Europie. Nieistniejące dotychczas w obiegu naukowym Archiwum jest absolutnie unikatowe w skali polskiej oraz regionalnej, ale ma także znaczenie międzynarodowe, ze względu na niezwykle istotną wartość dla rejonów pogranicza kulturowego Dolnego Śląska.

Ponad sto zachowanych dokumentów wykonanych zostało na pergaminie oraz papierze i zawiera cenne pieczęcie woskowe oraz ołowiane na sznurach jedwabnych lub paskach pergaminowych. Są to zapisy związane z historią kościoła, okolicznych terenów, bulle papieskie, odpusty, dokumenty królewskie i cesarskie. Pieczęcie, poza wartością historyczną, mają także dużą wartość artystyczną. Zbiór był przechowywany przez wieki w specjalnie w tym celu wykonanej, barokowej szafie – stanowiącej unikat w skali polskiej. Mimo tego zabezpieczenia, dokumenty zostały w ciągu wieków użytkowania bardzo zniszczone. Część z nich przechowywana była bez opakowań lub w opakowaniach z nieodpowiednich materiałów.

Pierwsze po wojnie skatalogowanie zbioru oraz ochrona konserwatorska dokumentów były możliwe dzięki znakomitej aktywności lokalnej społeczności, wspartej w latach 2018 - 2019 środkami pozyskanym na drodze konkursowej z Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych w ramach projektów „Archiwa Jezuitów Kłodzkich. Od-nowa część II" oraz „Archiwa Jezuitów Kłodzkich. Od-nowa część III".

Prezentacji najstarszych, XIII- i XIV- wiecznych dokumentów po przeprowadzonych pracach konserwatorskich pod kierunkiem dr hab. Weroniki Liszewskiej (ASP w Warszawie), towarzyszyć będzie krótka prelekcja na temat zagadnień ich stanu zachowania oraz problemów konserwatorskich. Bardzo trudne technicznie prace obejmowały także badania zabytkowych podłoży pergaminowych i papierowych. Olbrzymim wyzwaniem było zabezpieczenie pokruszonych pieczęci oraz bardzo zniszczonych sznurów jedwabnych tak, aby zachować w pełni integralność i autentyczność dokumentów. Różne rodzaje pieczęci wymagały specjalnego zabezpieczenia w celu ich dalszego prawidłowego przechowania dla przyszłych pokoleń. Planowanej szerszej wystawie prac

konserwatorskich w kłodzkim kościele Jezuitów towarzyszył będzie katalog".

(bwb)